

Reglen mere klart og mere koncist end det ærede Medlem fra Løvel. Men da de ere enige i de Betragtninger, de ville fremføre, skal jeg citere ganske kort, hvad det er, jeg siger til, hvad det er for en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem fra Ribe. Han udtalte nemlig følgende: „Jeg antager, at de, som have troet paa, at de moderate havde rammet en Pæl gennem Provisorierne, og paa, at det ærede Medlem for Møen (Bojsen) virkelig havde begaaet en Bedrift til Gavn for Demokratiet den 1ste April 1894, nu maa være blevne fuldstændigt kurerede. For saa vidt tror jeg, at man kan være meget glad ved, hvad der er sket, hvis man kun ser det i den Belysning.“ Det var noget lignende, det ærede Medlem fra Løvel havde til Hensigt at sige, men det ærede Medlem fra Ribe udtrykte det mest klart. Det forundrer mig, at to saa vigtige Medlemmer af Reformpartiet og dets Bestyrelse her have villet tilkendegive, at de aldeles ikke have forstaaet, hvad Talen har drejet sig om med Hensyn til Spørgsmaalet om de 500,000 Kr. Det er klart for enhver, der har en lille bitte Smule politisk Forstand, at Spørgsmaalet om de 500,000 Kr. og det politiske Forlig, der blev dannet i 1894, have intet, absolut intet med hinanden at bestille. Og det er jo saa meget mere mærkeligt, at det Grundlovsforslag, som de to ærede Medlemmer, jeg her har nævnt, have været med til at indbringe her i Tinget, og som vi drøftede i Fjor — jeg tror, det i disse Dage netop er et Aar siden, vi havde det til Forhandling her i Tinget — end ikke gjorde Forsøg paa at sætte en Pind for, at saadant kunde ske i Fremtiden som det, der er sket, at Ministeriet paa forventet Tillægsbevilling har taget ubevilgede Penge og anvendt dem. Den højtærede Konseilspræsident spurgte nemlig i Fjor, da vi drøftede det nævnte Grundlovsforslag, hvad der var Meningen med dette Forslags § 49, og efter at den højtærede Konseilspræsident havde rettet dette Spørgsmaal til Ordføreren herfor, kom der et lille interessant Intermezzo. Det var, da Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgkreds (Wiinblad) ytrede sin Beundring og Hengivenhed for provisoriske Love, vel at mærke, naar de bleve rigtigt anvendte. Han holdt ikke af provisoriske Love, naar de bleve anvendte mod Folketinget. Derimod syntes han, det var en udmærket Ting, naar de en Gang kunde anvendes mod Landstinget, og derfor raadede han Venstre fra at give

Slip paa denne Delikatesse. Efter dette Intermezzo tog Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), som saa ofte taler som politisk Ordfører for Partiet, Ordet og udtalte sig saaledes, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at citere. Det findes i Rigsdagstidenden for 1897—98, Spalte 821 og lød saaledes: „Hvad angaar Affattelsen af § 49, da er den jo ganske klar og simpel; der kan ikke være nogen Tvivl om, at Meningen simpelthen er den, at provisoriske Finanslove ikke maa udstedes. Der ligger heri ingen Tanke om at foretage nogen Forandring i, hvad der kan betegnes som legitim administrativ Praksis, hvilket jo ogsaa fremgaar af Paragraffens Ordlyd, som slutter sig saa tæt som muligt til Grundlovens nuværende § 49. Paa den anden Side er det indlysende, at naar der afholdes en Udgift, som ikke har Hjemmel i en regelmæssig vedtagen Finanslov, Tillægsbevillingslov eller midlertidig Bevillingslov, saa er dette en Udgift, som Administrationen afholder paa sit eget Ansvar og med Bevidsthed om, at senere Hjemmel muligvis ikke vil kunne opnaas. I saa Henseende bliver Forholdet aldeles uforandret, som det er nu.“ Man ser altsaa, at hvis vi havde været saa lykkelige at faa de Herrers Grundlovsforslag vedtaget i Fjor, vilde der slet ikke deri være sat en Stopper for, at ubevilgede Udgifter under Ministeriets Ansvar kunne afholdes af Statskassen. Men naar de Herrer selv erklære, at de vilde være blevne ved det bestaaende, „aldeles uforandret som det er nu“, med hvilken Ret gøre de da den Paastand gældende, at vi have glemt ved Forliget at sætte en Pind for, at saadant kan ske.

Med Hensyn dernæst til den i øvrigt meget saglige Debat, som har været ført, saa har det undret mig at høre alle de Krav, som ere stillede til Statskassen. Tager jeg de mere prosaiske Ting, saa har man hørt fremsat Begæring om Penge af Statskassen ikke blot til en Mudderpram til Sæby Havn, men ogsaa til, at man nu ved vore Natiltog skulde indføre rullende Køkkener og Hængekøjer eller Soyekøjer i Kupeerne. Tager man de mere æstetiske Ting, som have været under Debat, saa har man rejst stærke Krav om Realskoler (*Oscar Hansen*: Er det et æstetisk Krav?). Ja i alt Fald vil jeg, hvis det ærede Medlem ikke synes at det har med det æstetiske at bestille, henvise til, at man har stillet Krav om, at man nu ogsaa skulde gaa til statsunderstøttede Theatre ude i Pro-